

Dag skal jeg kun fremføre nogle ganske korte Udtalelser. Jeg maa gentage, hvad jeg sagde, da jeg anden Gang havde Ordet, at jeg har ikke i min første Tale vendt mig mod Organisation og Overenskomst i al Almindelighed. At det har passet det ærede Medlem Hr. Stauning at lægge det hele om til den Betragtning, forstaar jeg meget vel, men Berettigelsen dertil er paa ingen Maade godtgjort, heller ikke derigennem, at et enkelt Blad af det ærede Medlem Hr. Staunings Fingerfærdighed i saa Henseende har ladet sig foranledige til at tro, at det har været Hensigten med mine Udtalelser. Det, som jeg har vendt mig imod, er Organisationernes hemmende og hindrende Indgriben, naar Talen er om at skaffe Arbejde til Folk, der er arbejdsløse, og at Overholdelsen af den hellige Løntarif overfor Arbejde, der udelukkende tilvejebringes for at komme arbejdsløse til Hjælp, opstilles fra Arbejderledernes Side som et uafviseligt Krav. Det er om saadanne Forhold, jeg har sagt, at de har bidraget til at holde et stort Antal af arbejdsløse Personer, som man ellers kunde have skaffet Arbejde til, ude i Arbejdsløsheden. Det ærede Medlem Hr. Stauning kan citere lige saa meget og lige saa tidt, han vil, af de af mig holdte Taler; udenom det Faktum, som jeg her har nævnt, vil det ærede Medlem ikke komme. Det ærede Medlem har citeret Udtalelser af mig, der findes i Folketingstidende Sp. 3512 og 3513, men det ærede Medlem bør ikke undlade at gøre opmærksom paa, at min Udtalelse paa Sp. 3512 udtrykkelig tager Sigte paa saadanne Tilfælde, hvor Talen er om at skaffe Arbejde til Erstatning for Understøttelse, og omtaler, hvorledes Bestræbelserne herfor alt for tidt er strandet paa de hellige Tariffers Skær. Hvis det ærede Medlem vil se efter i Rigsdagstidende paa Sp. 3512, vil han finde, at det er dette, jeg derom har udtalt, og ser det ærede Medlem efter paa Sp. 3513, vil han finde, at jeg ganske vist der har sagt, at man maa hævde Retten til at arbejde for Udkommet og Pligten dertil, men jeg har indledet denne min Udtalelse med at sige: „Hvis Arbejde kan skaffes, hvorved den arbejdsløse kan tjene Udkommet for sig og sine, er man saa nu rede til at medvirke til at tilvejebringe den Forstaaelse indenfor Arbejderkredse, at det er en Ret at faa Lov til at arbejde for Udkommet, hvis Arbejde kan skaffes, uden at man skal bindes og hindres af Tariffer og Overenskomster om Løn og Arbejdstid“.

Det ærede Medlem vil se, at der er udtrykkelig sagt: Hvis Arbejde kan skaffes, hvorved den arbejdsløse kan tjene Udkommet. Det ærede Medlem savner derfor fuldkommen Ret til at tillægge mig den Hensigt, som han har villet tillægge mig, nemlig at søge at sprænge Organisationer og Overenskomster til Fordel for den fulde Frihed. Men jeg har heller ingenlunde udtalt Ønsket om, saaledes som det ærede Medlem Hr. Stauning har paa-staaet, at forvandle Arbejderne her i Danmark til en Pariakaste eller ønsket Slavekaar beredt

Formanden: Udtrykket „Slavekaar“ er paataalt.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg har ved mange tidligere Lejligheder her i dette Ting sagt, at jeg anser det for at være af den største Betydning, at der ydes Arbejderen en Løn saa stor, som det overhovedet er gørligt, naar Arbejde skal kunne tilvejebringes, i Erkendelse af, at en vel-lønnet og velsitueret Arbejderstand er af en uhyre stor Betydning for vort Samfund. Men jeg har som sagt krævet, at naar Arbejde tilvejebringes for at hjælpe arbejdsløse i Arbejde, saa maa det tages, naar Udkommet kan tjenes derved, og jeg har hævdet, at saa længe Arbejderledere og socialdemokratiske Spidser lægger sig hindrende i Vejen herfor gennem en Indgriben af Organisationsbureaukratismen i den hellige og ukrænkelige Arbejdstids og Tarifs Navn, saa længe er de Herrer ikke de rette til at fremføre Behrejdelse, fordi Arbejdet ikke i tilstrækkeligt Omfang kan tilvejebringes. Derfor er det ogsaa efter min Mening et meget daarligt, ja, et umoralsk Raad, som det ærede Medlem Hr. Stauning har givet de arbejdsløse, naar han her fra denne Plads har manet dem til at stritte godt imod, naar Talen er om Muligheden for at forsørge sig selv og Familie ved Arbejde, selv om det ikke kan opfylde Tariffernes Krav.

Det ærede Medlem talte forleden Dag og har igen i Dag talt om Ruslandsoverenskomsten og det særdeles uheldige i, at denne Overenskomst ikke blev naaet, og det ærede Medlem sagde forleden, at det var slet ikke Partiinteresser, han stod her og talte for; thi de, der ønskede den Overenskomst, stod Ministeriet nærmere end de stod det ærede Medlem Hr. Stauning. Derom ved jeg intet. I hvert Fald er der ingen, der er gaaet i Brechen for denne Overenskomst i den Form, hvori Forslag til